

Punten bij de Parasja: Sjoftiem– Nederig leven volgens Torah

Welkom bij een nieuwe aflevering van Punten bij de Parasja Points—korte overdenkingen bij het wekelijkse Torahgedeelte.

De Parasja van deze week heet Sjoftiem. Dat is Hebreeuws voor ‘Rechters’. De Parasja loopt van Deuteronomium 16:18 tot Deuteronomium 21:9.

In dit Torahgedeelte ligt de primaire focus op het geven van een basismodel voor de gemeenschap van het oude Israël. Mozes geeft een opsomming van wetten over rechters, koningen, Levieten, profeten, vrijsteden, getuigen bij een rechtszaak, oorlogvoering en onopgeloste moorden.

We kunnen veel zeggen over dit Torahgedeelte. Vandaag gaan we het hebben over de verantwoordelijkheden van een koning van Israël en wat dat ons leert over het onderhouden van Torah.

Deuteronomium 17:18-20

Verder moet het zó zijn, als hij op de troon van zijn koninkrijk zit, dat hij voor zichzelf op een boekrol een afschrift van deze wet schrijft, vanuit de rol die onder het toezicht van de Levitische priesters is. Dat moet bij hem zijn en hij moet er alle dagen van zijn leven in lezen om de HEERE, zijn God, te leren vrezen en om alle woorden van deze wet en deze verordeningen in acht te nemen door ze te houden, opdat zijn hart zich niet verheft boven zijn broeders, opdat hij niet afwijkt van het gebod, naar rechts of naar links en opdat hij zijn dagen verlengt in zijn koninkrijk, hij en zijn zonen, te midden van Israël.

Dus de koning van Israël moest, onder supervisie van de Levitische priesters, zijn eigen kopie schrijven van de Torah. Hij moest er elke dag in lezen, zodat hij de wil van God zou leren en daardoor rechtvaardig zou regeren. Een ander doel van dit gebod was te voorkomen dat het hart van de koning ‘zich verheft boven zijn broeders’

In dit gedeelte gaat het specifiek over koningen, maar er zijn enkele principes die we er allemaal uit kunnen leren. Een van de doelen van de Torahstudie van de koning was bijvoorbeeld dat zijn hart zich niet zou verheffen boven zijn broeders. Met andere woorden, het studeren van de Torah was bedoeld om de koning nederig te houden. Ook al is hij de koning, in Gods ogen is hij geen haar beter of belangrijker

dan iemand anders—en de Torah is bedoeld om hem daaraan te herinneren.

Wat kunnen wij daarvan leren? In essentie is het bestuderen en gehoorzamen van Torah door God bedacht om ons nederig te houden. Wat onze positie of status in het leven ook is- ongeacht wat we denken te weten en te zijn- we moeten onszelf niet hoger achter dan andere gelovigen. We zijn allemaal door genade gered door het geloof in de Messias en we zijn allemaal onderweg en lerende hoe we God zo goed mogelijk kunnen dienen.

Het ironische deel van deze Bijbeltekst is dat als sommige gelovigen ontdekken dat de Torah nog geldt – met name dingen zoals Sjabbat, feesten en voedselwetten- ze vaak het tegenovergestelde doen van wat eigenlijk de bedoeling is. Ze worden trots en zelfingenomen en ze kijken neer op andere gelovigen in de Messias die deze openbaring nog niet hebben gekregen. In plaats van dat ze nederig worden en dankbaar omdat hun ogen zijn geopend voor deze prachtige waarheid, verheft hun hart zich boven hun broeders.

Hoe vaak zijn we ze niet tegengekomen: arrogante, zogenaamde Torah-volgers die op Facebook schreeuwen dat alle “reguliere christenen” wetteloos zijn? Nou, dat is gewoon niet waar. De meeste gelovige christenen houden zich wel degelijk op veel manieren aan Gods wet, en ze zijn misschien nog wel meer Torahgetrouw op andere manieren dan de arrogante gelovigen die hen veroordelen. “Reguliere christenen” staan vaak vooraan bij het zoeken naar recht voor de onderdrukten en zorg voor de ‘minsten van u’- de armen, de weduwen en de wezen. Dat zijn de dingen die JHWH ontzettend belangrijk vindt. We lezen dat in de Torah en in de Profeten.

De meeste christenen geloven inderdaad niet dat geboden zoals de voedselwetten op dit moment voor hen gelden, maar meestal komt dat niet voort uit een opstandig hart of uit wetteloosheid. Het is gewoon wat aan hen is geleerd en ze hebben nooit overwogen om daarover na te denken. Velen van ons die nu zien dat dergelijke geboden nog gelden, stonden ooit ook op dat punt.

We moeten begrijpen dat de Torah er is om ons nederig te maken, niet arrogant en trots. We zijn niet beter of specialer dan iemand anders. De openbaring die aan ons is gegeven, is tenslotte niets anders dan een genadig geschenk van God. Niet omdat wij bijzonderder of rechtvaardiger zijn dan andere gelovige christenen – en we moeten ons schamen als we denken dat dat wel zo is.

Laten we de Torah bestuderen om te leren hoe we JHWH moeten vrezen. Laten we wandelen in Zijn geboden, niet in een geest van trots en zelfingenomenheid, maar in nederigheid en dankbaarheid. Dan zullen de mensen op wie wij invloed willen hebben hopelijk de waarde zien van wat we doen, omdat ze zien dat het goede vruchten voortbrengt.

Bedankt voor het lezen van deze Punten bij de Parasja!